Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26151
Copyright: Admont, Benediktinerstift

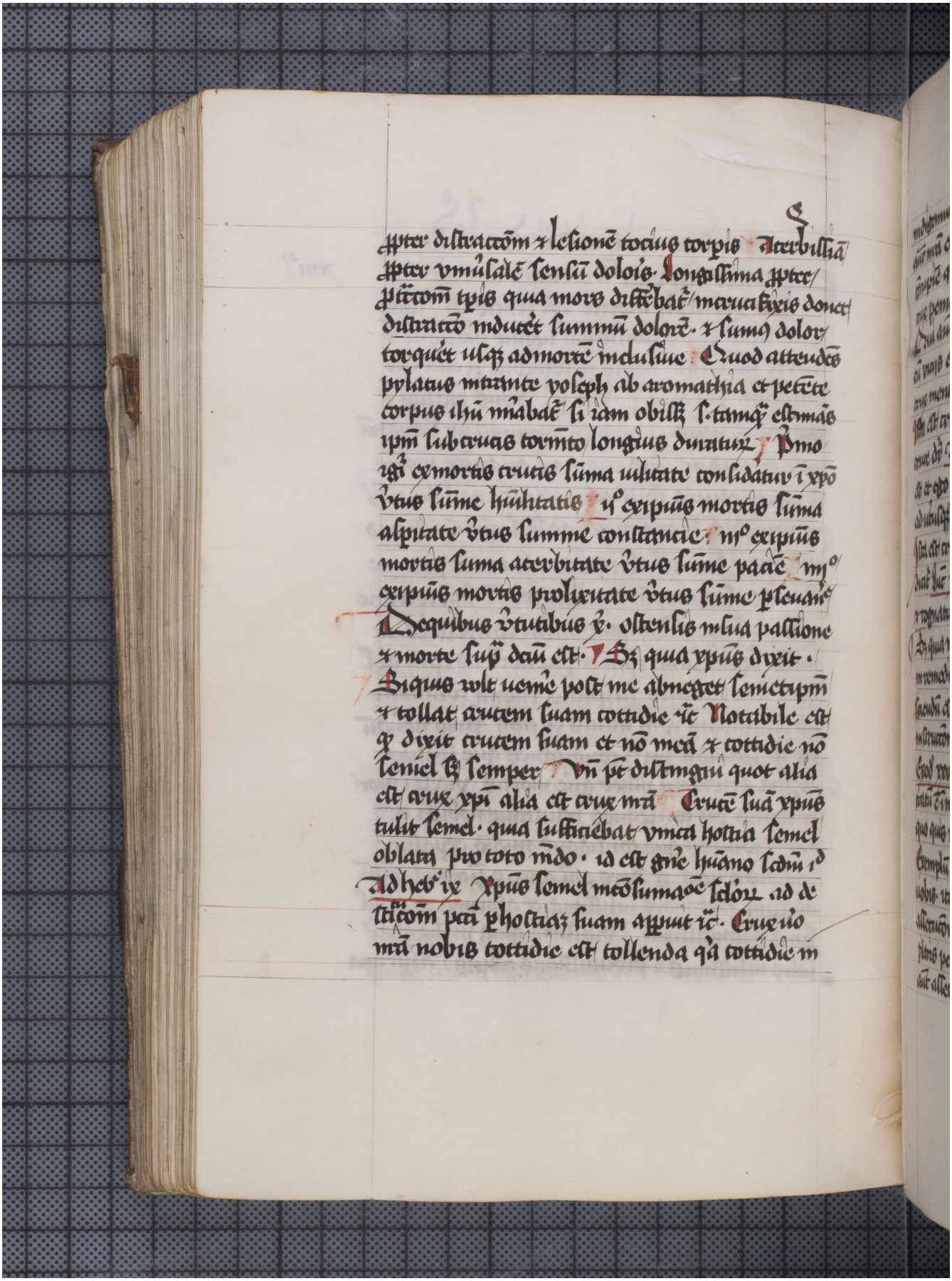

ꝑter distractōm ⁊ lesionē tocius corpis ¶ Acerbitatē
ꝑter vmūsalē sensū dolois. Longissima ꝑter
ꝑtcōm tpis qua mors dilatebat/ marcaxis donec
dilatatō induceret summū dolorē. ⁊ sumo dolor
torquet usq; ad mortē inclusive ¶ Quod attendēs
pylatus mirante ioseph ab aromathia et petente
corpus ihū mandabat si iam obiisset. tamq; estimās
ipm sub cruciatu tormēto longius duratur ¶ Primo
igit ex mortis crucis sūma iniuitate considatur i xpo
vtus sūme humilitatis ¶ 1o exipūs mortis sūma
asperitate vtus summe constancie ¶ 2o exipūs
mortis sūma acerbitate vtus sūme pacie ¶ 3o
exipūs mortis prolixitate vtus sūme pleuanie
¶ Ex quibus vtutibus ꝛ. ostensis in sua passione
⁊ morte sup̄ dam est. ¶ Hz qua xpus dixit.
¶ Si quis vult ueniē post me abneget semetipm
⁊ tollat crucem suam cottidie ꝛc ¶ Notabile est
q dixit crucem suam et nō meā ⁊ cottidie nō
semel sz semper ¶ Vn pt distinguū quot alia
est cruz xpi alia est cruz mea ¶ Crucē suā xpus
tulit semel. qua sufficiebat vnica hostia semel
oblata pro toto mdo. id est gnē humano sdm id
ad heb ix ¶ Xpus semel meo sumaoe sdoy id de
tlicōm pcā pho stiaz suam appuit ꝛc. ¶ Cruciio
mea nobis cottidie est tollenda qa cottidie in